YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)
1 päivänä huhtikuuta 2004 *

Asiassa C-64/03,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään J. Grunwald ja H. Støvlbaek, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Saksan liittotasavalta, asiamiehinään W.-D. Plessing ja M. Lumma,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/30/EY (EYVL L 204, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric,

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

ottaen huomioon julkisasiamiestä kuultuaan tekemänsä päätöksen, jonka mukaan asia ratkaistaan ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.2.2003 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/30/EY (EYVL L 204, s. 1; jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 Direktiivin 29 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään kahden vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Direktiivi tuli voimaan sen 30 artiklan mukaisesti 10.8.1998. Täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi siten 10.8.2000.

3 Koska komissio ei ollut saanut Saksan viranomaisilta mitään direktiivin täytäntöönpanoa koskevia tietoja, se kehotti EY 226 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti tätä jäsenvaltiota esittämään huomautuksensa ja osoitti 13.6.2001 tälle jäsenvaltiolle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan direktiivin mukaisten velvoitteidensa noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa perustellun lausunnon tiedoksi antamisesta. Koska Saksan viranomaisten tämän perustellun lausunnon johdosta komissiolle ilmoittamista tiedoista ilmeni, että tiettyjä direktiivin säännöksiä ei ollut saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä tai että ne oli pantu täytäntöön vain osittain, komissio päätti nostaa nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

4 Komissio moittii Saksan liittotasavaltaa siitä, ettei tämä ole saattanut osaksi kansallista oikeusjärjestystä tiettyjä direktiivin säännöksiä, ja toisaalta siitä, että se on pannut täytäntöön vain osittain muita direktiivin säännöksiä. Näin ollen Saksan liittotasavalta on jättänyt noudattamatta direktiivin 29 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

5 Saksan hallitus ei kiistä väitettyjä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisiä. Se esittää kuitenkin, että direktiivin täysimääräisen noudattamisen edellyttämät säännökset on julkaistu 23.5.2003 ja että ne tulivat voimaan seuraavana päivänä.

6 Tältä osin on muistutettava siitä, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-63/02, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 16.1.2003, Kok. 2003, s. I-821, 11 kohta).

7 Esillä olevassa asiassa Saksan liittotasavalta ei kuitenkaan kiistä sitä, ettei se ole pannut direktiiviä säädetyssä määräajassa kokonaan täytäntöön.

8 Komission nostamaa kannetta on siten pidettävä perusteltuna.

9 Näin ollen on todettava, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

10 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Saksan liittotasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, Saksan liittotasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/30/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Saksan liittotasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Rosas Schintgen Colneric

Julistettiin Luxemburgissa 1 päivänä huhtikuuta 2004.

R. Grass — kirjaaja

A. Rosas — kolmannen jaoston puheenjohtaja